

Cuprins

- 1 Introducere
- 2 Necesitatea sângelui nevinovat
- 3 Ce înseamnă "în mod vrednic"?
- 4 Inaugurarea Noului Legământ
- 5 Părtășia cu sângele și trupul lui Cristos
- 6 Ce înseamnă a bea propria condamnare?
- 7 Cum să ne rugăm la Cină?
- 8 Ascultă / Vizionează / Descarcă

Introducere

Să citim mai întâi celebrul pasaj despre Cina Domnului din 1 Corinteni 11:17-34:

1 Corinteni 11:17-34 (BTF2015 & NTR)

¹⁷ Acum, în ceea ce vă spun, nu vă laud, pentru că vă adunați nu spre mai bine, ci spre mai rău.

¹⁸ Fiindcă, întâi de toate, când vă adunați în biserică, aud că sunt dezbinări între voi; și în parte o cred.

¹⁹ Fiindcă trebuie să fie și erezii printre voi, ca să fie arătați printre voi cei aprobați.

²⁰ De aceea când vă adunați în același loc, nu este ca să mâncați Cina Domnului.

²¹ Fiindcă la mâncare, fiecare își ia cina adusă de el, în fața altuia; și unul este flămând, iar altul este beat.

²² Ce? Nu aveți case unde să mâncați și să beți? Sau disprețuiți biserica lui Dumnezeu și îi faceți de rușine pe cei ce nu au? Ce să vă spun? Să vă laud în aceasta? Nu vă laud.

²³ Fiindcă am primit de la Domnul ce v-am și dat: Că Domnul Isus, în noaptea în care a fost trădat, a luat pâine;

²⁴ Și după ce a adus mulțumiri, a frânt-o și a spus: Luați, mâncați, acesta este trupul Meu, care este frânt pentru voi; faceți aceasta în amintirea Mea.

²⁵ Tot astfel a luat și paharul după ce a mâncat, spunând: Acest pahar este *Legământul cel Nou* în sângele Meu; faceți aceasta, ori de câte ori îl beți, în amintirea Mea.

²⁶ Fiindcă ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din acest pahar, *proclamați moartea Domnului* până vine El.

²⁷ De aceea oricine mănâncă pâinea aceasta și bea paharul Domnului *în mod nevrednic*, va fi *vinovat* de trupul și sângele Domnului.

²⁸ Dar omul să se cerceteze pe sine însuși și astfel să mănânce din pâine și să bea din pahar.

²⁹ Fiindcă cel ce mănâncă și bea *în mod nevrednic*, își mănâncă și bea *propria lui condamnare*, dacă nu deosebește trupul Domnului.

³⁰ Din cauza aceasta între voi sunt mulți slabi și bolnavi și mulți dorm.

³¹ Căci dacă *ne-am judeca pe noi înșine*, nu am fi judecați.

³² Dar când suntem judecați, suntem disciplinați de Domnul, ca să nu fim condamnați cu lumea.

³³ De aceea, frații mei, când vă adunați să mâncați, așteptați-vă unii pe alții.

³⁴ Și dacă flămânzește cineva, să mănânce acasă; ca nu cumva să vă adunați pentru condamnare. Iar restul le voi pune în ordine când voi veni.

Mulți creștini interpretează pasajul de mai sus în felul următor: "Înainte de a lua Cina Domnului, trebuie să mă cercetez foarte atent, să verific dacă există păcate nemărturisite în viața mea și să le mărturisesc pe toate. Apoi pot să iau Cina Domnului. Acesta este modul vrednic de a lua Cina Domnului. În caz contrar, dacă o iau cu vreun păcat nemărturisit, mi-aș putea pierde mântuirea, aș putea pierde binecuvântările lui Dumnezeu, sau Dumnezeu m-ar putea pedepsi cu boală sau chiar moarte. Și nu voi putea veni la Dumnezeu să-L rog să mă vindece, pentru că mi-am făcut-o cu propriile mâini. Așadar, dacă mă simt prea

nevrednic uneori, este mai bine să nu iau parte la Cina Domnului pentru a nu fi pedepsit de Dumnezeu". Așa citesc mulți credincioși 1 Corinteni 11:17-34 și tratează Cina Domnului ca pe ceva foarte sacru și înfricoșător, la care pot participa doar dacă au fost complet sinceri cu viața lor înaintea lui Dumnezeu și s-au asigurat că au mărturisit orice păcat pe care ei îl știu înaintea Lui. Altfel, Dumnezeu îi va lovi cu boală și blestem. Din cauza fricii de pedeapsă, mulți credincioși pe bună dreptate se abțin de la a lua Cina Domnului pentru perioade lungi de timp. În general, majoritatea credincioșilor consideră Cina Domnului ca fiind ceva asemănător cu apa amară din Numeri 5:16-28, pe care femeile suspectate de adulter trebuiau să o bea pentru a-și dovedi nevinovăția. Dacă acele femei erau nesincere și vinovate și beau acea apă, pântecele lor se umflau, coapsele li se uscau și deveneau un blestem în mijlocul poporului lor. Aceasta este mentalitatea cu care cei mai mulți credincioși se apropie de Cina Domnului. Însă, această interpretare și practică a Cinei Domnului sunt departe de adevăr și îi privează pe credincioși de beneficiile sale prețioase pe care Isus le-a intenționat atunci când El a inițiat-o.

Necesitatea sângelui nevinovat

Să analizăm pasajul citit cu atenție în contextul său. În primul rând, expresia "în mod nedemn" sau "în chip nevrednic" din versetele 27 și 29 nu se referă la vrednicia persoanei care participă la Cina Domnului, ci la vrednicia manierei în care acea persoană ia parte la Cină, vrednicia felului sau a modului în care ia Cina. Noi nu putem deveni niciodată vrednici de a lua Cina Domnului prin ceva ce facem, indiferent de ceea ce facem, nici măcar prin mărturisirea păcatelor, deoarece singurul lucru care a putut plăti pentru păcatele noastre și care a putut

să ne facă vrednici este sânge nevinovat, după cum vedem în Evrei 9:22:

Evrei 9:22 (BTF2015)

²² Și, conform Legii, aproape toate *sunt curățate cu sânge*; și fără vărsare de sânge *nu este iertare*.

Fără vărsare de sânge nu este iertare de păcate și nu fără mărturisirea păcatelor. Sângele nostru este vinovat și contaminat de păcatul lui Adam care ne-a fost transmis când ne-am născut fizic pe acest pământ. Singura persoană care a avut sânge nevinovat a fost Isus Cristos, ultimul Adam, pentru că El nu a avut un tată pământesc. Duhul Sfânt L-a zămislit, Isus a avut sânge fără vină și El a păstrat acel sânge nevinovat pe parcursul vieții Sale, prin împlinirea întregii Legi a lui Moise și prin a nu păcătuți nici măcar o dată. El a fost fără pată când a ajuns la momentul crucii:

1 Petru 1:18-19 (BTF2015)

¹⁸ Știind că nu ați fost răscumpărați cu lucruri putrezitoare, ca argint și aur, din comportarea voastră deșartă *primită* prin tradiții de la părinții voștri,

¹⁹ Ci cu *prețiosul sânge al lui Cristos*, ca al unui miel *fără cusur și fără pată*.

De ce numai sânge nevinovat putea înlătura păcatele? Pentru că sufletul unei ființe umane este în sânge. Aceasta ne spune Levitic 17:11:

Leviticul 17:11 (BTF2015 & NTR)

¹¹ Pentru că *viața trupului este în sânge*; și vi l-am dat pe altar pentru a se face ispășire pentru sufletele voastre, *pentru că sângele este cel ce face ispășire pentru suflet*.

Cuvântul "viață" din expresia "viața trupului este în sânge" este ebraicul "*Nephesh*", care se traduce prin "suflet, ființă vie, sine, sau persoană". Așadar, ai fost făcut vrednic o dată pentru totdeauna prin sângele și sacrificiul lui Cristos și nimic altceva. Punct! Tu ești întotdeauna vrednic să participi la Cină datorită sângelui nevinovat al lui Isus și nu pe baza mărturisirii tale. *Neprihănirea și vrednicia ta sunt Cristos*. Însă, există și un mod adecvat și vrednic de a lua parte la Cina Domnului.

Ce înseamnă "în mod vrednic"?

A lua Cina Domnului într-un mod vrednic înseamnă în primul rând să îi atribui o semnificație în mintea ta atunci când o iei, să te gândești la ceea ce înseamnă din perspectiva lui Dumnezeu și să îți aduci aminte de Cel care a instituit-o. Nu înseamnă doar să mănânci ceva mâncare și să bei. Vedem acest concept repetat de trei ori în pasajul despre Cină:

(1) În versetele de la 17 la 22, Pavel îi mustră pe corinteni pentru că își luau mesele fără să-i aștepte pe ceilalți, pentru că se îmbătau,

pentru că nu se gândeau la Cristos și pentru că credeau că aceasta era Cina Domnului;

(2) În versetele 24 și 25, Pavel Îl citează pe Isus și spune că atunci când luăm Cina Domnului, noi trebuie să ne aducem aminte de El;

(3) În versetul 28, Pavel menționează că există o cercetare, o examinare sau o evaluare a noastră care trebuie să aibă loc înainte de a lua Cina Domnului.

Dacă ar fi să facem un rezumat, a lua Cina Domnului într-un mod vrednic înseamnă două lucruri: (1) să ne amintim de Cristos în modul corect și (2) să ne evaluăm pe noi înșine în modul corect. Ce înseamnă să ne amintim de Cristos într-un mod corespunzător și să ne cercetăm pe noi înșine într-un mod adecvat? În versetul 24, Isus spune că trupul Său a fost frânt pentru noi, a fost judecat pentru noi și în locul nostru. Pâinea frântă este o reprezentare a trupului lui Cristos care a fost zdrobit pentru noi și El spune că ar trebui să facem mereu acest lucru în amintirea Lui și a ceea ce a făcut El pentru noi. Aceasta este amintirea, distingerea, sau deosebirea potrivită a trupului Domnului din versetul 29, precum și cercetarea sau evaluarea corespunzătoare a noastră. Este o chestiune de locul unde plasăm vina și judecata păcatelor noastre: fie pe trupul lui Isus, fie pe noi. În aceeași manieră, Pavel ne îndeamnă să luăm și vinul (v. 25), care este o reprezentare a sângelui vărsat al lui Isus.

De fiecare dată când luăm Cina Domnului (v. 26), noi proclamăm moartea Domnului (sau judecata Domnului) până la revenirea Lui. Cu alte cuvinte, dacă noi proclamăm judecata Domnului peste păcatele noastre, atunci noi proclamăm și libertatea, vindecarea, victoria, neprihănirea, prosperitatea, bucuria și pacea noastră. Noi ne evaluăm și ne judecăm pe noi înșine sau ne considerăm ca fiind neprihăniți, vindecați și liberi. *Proclamarea morții Sale este o proclamare vieții noastre.*

A lua Cina Domnului într-un MOD NEVREDNIC nu se referă la faptul că o persoană este nevrednică din cauza păcatelor ei nemărturisite, după cum am menționat mai devreme. Mai degrabă se referă la a nu admite corect că judecata pentru păcatele noastre a fost pusă pe trupul și sângele Domnului. Așadar, printr-o examinare incorectă, noi devenim din nou vinovați și ne punem sub condamnare.

Versetul 28 ne spune mai întâi să ne cercetăm pe noi înșine și să facem o evaluare a noastră înainte de a lua Cina. Întregul pasaj din 1 Corinteni 11 nu spune nicăieri să ne mărturisim păcatele înainte de Cină, sau că examinarea noastră presupune mărturisirea păcatelor. Cuvântul grecesc pentru "mărturisire", "*Homologeō*", nu este nici măcar prezent nicăieri, cum era în 1 Ioan 1:9. Noi doar am presupus că cercetarea noastră se referă la cercetarea noastră în lumina păcatelor noastre. Însă, examinarea descrisă în acest pasaj este cea făcută în lumina a ceea ce Isus a făcut și nu din perspectiva păcatelor noastre. După aceea, putem lua Cina Domnului ca și o celebrare a vieții pentru noi și nu a judecății. Este o celebrare a ceea ce Isus a realizat la cruce pentru noi. Și aceasta creează credință în inimile noastre pentru vindecare și victorie. Cuvântul grecesc pentru "a examina" este "*Dokimazo*" și înseamnă "a testa și implicit a aproba". Cei care sunt în Cristos se văd pe ei înșiși aprobați și acceptați de Dumnezeu. O ilustrație din Vechiul Legământ poate ajuta la o înțelegere mai clară a acestui lucru. La templu, Marele Preot nu cerceta persoana care aducea jertfa de păcatele ei. Preotul nu îi cerea persoanei să-și mărturisească păcatele individuale. El doar examina mielul de jertfă ca să nu aibă nici un defect. În Noul Legământ, Cristos este Mielul nostru de jertfă fără nici un cusur sau defect (1 Petru 1:18-19). *În timpul Cinei Domnului, noi Îl examinăm pe El și ne vedem pe noi înșine ca fiind testați și aprobați în El.*

Versetul 29 din 1 Corinteni 11 spune că, dacă nu discernem trupul Domnului în acest fel, atunci mâncăm și bem judecata împotriva noastră înșine sau propria noastră condamnare. În acel moment, noi sărbătorim de fapt propria condamnare sau judecată, și luăm Cina Domnului în amintirea noastră și a păcatelor noastre, și nu în amintirea Domnului.

Care este atunci examinarea corectă a noastră? În ziua de astăzi, cei mai mulți dintre noi, în loc să ne eliberăm de conștiința păcatelor și să recunoaștem judecata lui Cristos, ne dezgropăm păcatele în timpul Cinei Domnului și devenim mai conștienți de ele. În mod inconștient, noi întărim în mințile noastre minciuna că suntem încă păcătoși. Noi credem că Cina Domnului este ca și cum am merge la înmormântarea cuiva. De obicei, când mergem la înmormântări, aflându-ne în acea atmosferă tristă ne face mai moi în inimile noastre, mai smeriți, și ne amintim de persoana decedată simțindu-ne ca și cum

i-am datora ceva lui sau ei (mai ales dacă au murit cumva din cauza noastră) și parcă dorim să facem ceva în schimb. În același fel procedăm și cu moartea lui Isus în timpul Cinei. Noi credem că cel mai bun mod de a-L răsplăti pe Isus pentru suferințele Sale este ca măcar să ne amintim de păcatele noastre și să ne cerem iertare, ca și cum l-am face Lui o favoare. Însă, acest lucru este greșit. Nu aceasta înseamnă să ne amintim de El. Din nou, este demn de menționat că în textul despre Cina Domnului din Matei 26:26-29, când Isus le-a dat ucenicilor Săi pâinea și vinul pentru prima dată, El nu a menționat nimic despre mărturisirea păcatelor înainte de a lua Cina. De fapt, El nu a menționat acest lucru în niciuna din evanghelii. Haideti să citim acel pasaj:

Matei 26:26-29 (BTF2015)

²⁶ Și pe când mâncau, Isus a luat o pâine și a binecuvântat-o și a frânt-o și a dat-o discipolilor și a spus: Luați, mâncați; acesta este trupul Meu.

²⁷ Și a luat paharul și după ce a adus mulțumiri, le-a dat, spunând: Beți toți din el;

²⁸ Fiindcă acesta este sângele Meu, al Noului Legământ, care se varsă pentru mulți pentru iertarea păcatelor.

²⁹ Dar vă spun: De acum încolo, nicidecum nu voi mai bea din acest rod al viței până în ziua când îl voi bea nou cu voi în împărăția Tatălui Meu.”

Inaugurarea Noului Legământ

Isus a spus pur și simplu doar următoarele lucruri despre Cină: "Acesta este sângele Meu al Noului Legământ". Ce este un legământ? Este un jurământ verbalizat, un schimb între două părți și un acord obligatoriu de promisiuni. În acest caz, când Isus a ratificat acest Nou Legământ cu ucenicii Săi și cu toți credincioșii care urmau să vină după ei, El a vrut să spună următorul lucru: "Voi îmi dați toată murdăria voastră, iar Eu vă voi da binecuvântările Mele; jur să fac aceasta pentru voi". Când vorbim despre sângele lui Isus, ne gândim doar la ispășire, care reprezintă partea negativă a jertfei, și nu acordăm atât de multă atenție părții mai bune și mai mari a aceluia sacrificiu, care este partea pozitivă. A doua parte se referă la ceea ce aduce cu el acel sânge DUPĂ ispășire. *Prin sângele lui Isus, Dumnezeu a făcut un legământ cu noi și Dumnezeu a jurat să facă ceva pentru noi.* Când Isus a intrat în Sfânta Sfintelor a Cortului Ceresc și a stropit Scaunul Îndurării de la tronul lui Dumnezeu cu propriul Său sânge, acela nu a fost doar sângele ispășirii și iertării păcatelor, ci și sângele Noului Legământ care afirma următorul lucru: "Eu, Isus Cristos, jur că îi voi vindeca, că le voi restaura familiile, copiii și că le voi purta de grijă financiar".

De obicei, când Dumnezeu făcea un legământ cu oamenii în Biblie, care parte a legământului avea de câștigat cel mai mult? Întotdeauna oamenii, desigur. Haideti să vedem cum a făcut Dumnezeu legământul cu Avraam:

Evrei 6:13-14 (BTF2015)

¹³ Fiindcă Dumnezeu, când a promis lui Avraam, deoarece nu a putut să jure pe niciunul mai mare, a jurat pe Sine Însuși,

¹⁴ Spunând: Cu adevărat, binecuvântând te voi binecuvânta și înmulțind te voi înmulți.

Dumnezeu a vrut să-l asigure pe Avraam că ceea ce a promis va face. Dar pentru că nu putea jura pe nimic mai mare decât El, a jurat pe Sine. A împlinit Dumnezeu oare tot ce i-a promis lui Avraam? Da. Cu cât mai mult îți va ține El față de noi legământul mai bun și promisiunile mai bune pe care ni le-a dat prin Cristos! Evrei 8:6 declară:

Evrei 8:6 (BTF2015 & RMNN)

⁶ Dar acum El a obținut o slujire nespus mai bună, prin aceea că este de asemenea Mediatorul (*sau Intermediarul*) unui *legământ mai bun*, care a fost întemeiat pe *promisiuni mai bune*.

Câteodată suntem atât de descurajați și ne întrebăm dacă Dumnezeu chiar își va împlini promisiunile Sale față de noi sau nu, pentru că noi credem că El se uită la greșelile noastre atunci când decide dacă să-și țină o promisiune sau nu. Însă, numai sângele lui Isus ne va da lucrurile pentru care a plătit și care ne-au fost furate de păcat. De multe ori când păcătuim, și în mod special când repetăm un anume păcat, începem să ne târâm încet încet înapoi în prezența lui Dumnezeu, după ceva timp, prin plâns și regrete. Începem să bocim în felul următor: "O, Doamne, nu merit nimic, nu sunt nimic, sunt doar un păcătos, Te-am dezamăgit din nou atât de mult și Tu m-ai iertat deja de atâtea ori, încât s-ar putea să te fi săturat deja să mă ierți, pentru că mila Ta nu poate ține la nesfârșit". Totuși, ceea ce nu ne dăm seama este că, în timp ce spunem toate aceste lucruri în prezența lui Dumnezeu, sângele stropit al lui Isus spune altceva: "Eu am plătit pentru păcatele tale, jur că tu ai iertare, Eu am plătit pentru eliberarea ta și jur că te voi izbăvi din robia poftelor și a dependențelor". *Noi vorbim din prisma emoțiilor noastre și a vinei pe care o simțim, dar aceasta nu este ceea ce sângele vorbește.* Vocile noastre nu sunt în unitate cu vocea sângelui. Vocea mea spune că nu merit nimic, iar vocea sângelui spune: "Ba da meriți, acum meriți".

Părtășia cu sângele și trupul lui Cristos

1 Corinteni 10:16 (BTF2015 & NTR)

¹⁶ Paharul binecuvântării, pe care îl binecuvântăm, nu este el *părtășia (sau frăția)* sângelui lui Cristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este *părtășia (sau frăția)* trupului lui Cristos?

Când participăm la Cina Domnului, avem părtășie cu sângele și trupul lui Cristos. Cuvântul grecesc pentru "comuniune" sau "părtășie" din versetul pe care l-am citit este "*Coινωνia*", care înseamnă "participare activă, implicare și împărtășire cu cineva sau în ceva". Nu este același lucru cu socializarea. Biblia vorbește despre părtășie unii cu alții și despre părtășia cu Tatăl și Fiul Său:

1 Ioan 1:3 (BTF2015 & NTR)

³ Ce am văzut și am auzit vă vestim și vouă, pentru ca și voi să aveți părtășie cu noi; și părtășia noastră este într-adevăr cu Tatăl și cu Fiul său, Isus Cristos.

Când ajungem la o adevărată părtășie unii cu alții, ca frați și surori în timpul unei întâlniri? Când vorbim despre aceleași lucruri în unitate, vorbim aceeași limbă spirituală și ne zidim reciproc. Acum, a avea părtășie cu trupul și sângele lui Isus când luăm Cina Domnului înseamnă să ne aliniem în unitate cu ceea ce vorbește sângele și să vorbim aceleași lucruri. *Sângele lui Isus vorbește și se jură în legătură cu justificarea noastră și face un jurământ în favoarea noastră.* Ce avem de gând să vorbim noi? "O, eu nu merit acest lucru, sper să nu mor dacă beau din această pahar, am fost așa de rău". Aceasta nu este părtășie. Cum poate exista părtășie între ceva neprihănit și ceva păcătos? Da, în noi înșine nu merităm, dar din cauza acestui sânge și datorită faptului că suntem în Cristos, acum merităm. Acesta este modul în care ceea ce spunem vine în unitate cu ceea ce spune sângele.

Noi nu primim mântuirea prin mărturisirea a ceea ce simțim sau a opiniei noastre despre Isus, că poate El a fost pur și simplu un profet sau un om bun. Nu, noi trebuie să facem o mărturisire specifică în conformitate cu ceea ce Biblia spune despre salvare și despre Isus, precum că El este Domn și Salvator. Noi nu am fi în unitate cu ceea ce Biblia ne-a spus să mărturisim, dacă am declara altceva. Și până când nu suntem de acord și nu spunem exact ce Biblia spune despre salvare, nu putem fi născuți din nou. În același fel, dacă nu ne aliniem pe noi înșine cu ceea ce spune Biblia despre justificarea, vindecarea, copiii, educația, slujba, căsătoria și finanțele noastre, cuvintele noastre se vor opune cuvintelor lui Dumnezeu Însuși. Dumnezeu spune că Isus a plătit pentru toate acele lucruri, ni le-a dat gratuit și jură cu sânge să le facă pentru noi, iar noi spunem: "Nu, nu mi se aplică mie. Permite-mi să îți dau întreaga listă de ce nu sunt eu calificat pentru așa ceva". Și începem să ne căutăm păcatele și să le mărturisim. Apocalipsa 12:10-11 spune următoarele:

Apocalipsa 12:10-11 (BTF2015 & RMNN)

¹⁰ Și am auzit o voce tare, spunând în cer: "Acum a venit salvarea și puterea și împărăția Dumnezeului nostru și puterea lui Cristos, pentru că a fost aruncat jos acuzatorul fraților noștri, cel care îi acuza înaintea Dumnezeului nostru zi și noapte".

¹¹ Și aceștia l-au învins prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor; și nu și-au iubit viața până la moarte.

Cu care raport ne vom uni? Cu acuzațiile diavolului sau cu sângele Mielului? Venim în sala tronului spunând că nu merităm nimic, că Dumnezeu nu ar trebui să facă nimic cu noi și pentru noi, așa cum diavolul afirmă? Sau vom spune ceea ce sângele Mielului spune despre noi? Noi suntem cei care avem votul decisiv când venim în sala tronului. *Manifestarea mântuirii în toate domeniile vieții noastre (cum ar fi vindecarea fizică, pacea, finanțele) depinde de vocea cu care ne aliniem, atât în timpul Cinei Domnului, cât și în timpul vieților noastre de zi cu zi.*

Ce înseamnă a bea propria condamnare?

Revenind la pasajul nostru inițial din 1 Corinteni 11, versetul 29 spune că, dacă nu ne evaluăm pe noi înșine corect, punând judecata asupra lui Isus Cristos, noi bem judecata împotriva noastră înșine sau ne bem propria condamnare. Ce înseamnă să bem propria noastră

condamnare? Înseamnă că nu ne însușim beneficiile ce au rezultat din jertfa lui Isus, adică în acest caz, vindecare și întărire fizică pentru noi înșine, prin judecarea incorectă a morții Domnului. În consecință, noi bem judecata care ar fi trebuit să fie pusă pe Isus și, astfel, continuăm să fim bolnavi și slăbiți fizic ca toți ceilalți oameni, și chiar să murim înainte de vreme. Acest lucru nu se datorează faptului că Dumnezeu provoacă acele lucruri să ni se întâmple, ci pentru că lumea în care trăim se află într-o stare implicită de boală, moarte și putrezire. Dacă nu proclamăm și nu credem în mântuirea și imunitatea noastră puse la dispoziția noastră de moartea și învierea Domnului, rămânem vulnerabili la aceleași lucruri la care și restul lumii este vulnerabilă. Boala și moartea timpurie nu sunt pedepse de la Dumnezeu pentru luarea Cinei Domnului fără a ne mărturisi păcatele, ci acestea sunt pur și simplu consecințele naturale ale bizuirii noastre pe propriile eforturi în loc de a ne încrede în Isus, într-o lume bolnavă și cazută.

În limba greacă, prepozițiile cum ar fi "PENTRU" și "DAR" pot fi traduse și ca "ÎN", "PRIN" și "DIN CAUZĂ CĂ". Versetele 31 și 32 pot fi parafrazate în felul următor:

³¹ Căci dacă ne-am judeca pe noi înșine (*adică să discernem și să ne evaluăm corect în lumina judecății Domnului, ca fiind deja dreți, neprihăniți, vindecați și fără păcat*), atunci nu am mai fi judecați (*adică nu am deveni vulnerabili la boală și moarte cât suntem pe pământ, așa cum lumea experimentează în mod implicit*).

³² Pentru că atunci când suntem judecați (*adică evaluați corect ca fiind deja judecați în Cristos pentru păcatele noastre*), prin aceasta noi suntem disciplinați de Domnul (*adică suntem instruiți, pregătiți, antrenați, educați, disciplinați - ne formăm un obicei sănătos de a reveni mereu la judecata de la cruce în locul nostru*), pentru a nu fi condamnați cu lumea (*adică să nu fim sub aceleași pericole ca lumea*).

Cina Domnului este o celebrare a vieții și o disciplină sănătoasă instituită de Domnul pentru a ne ajuta să ne amintim întotdeauna că judecata noastră a fost pusă pe Cristos. Această disciplină, în sine, determină creșterea credinței în inimile noastre și provoacă reînnoirea minții noastre, ceea ce ne face să fim mai sănătoși și mai victorioși. Dacă ne-am îmbolnăvit pentru că nu am luat Cina Domnului în modul vrednic pe care l-am explicat deja, aceasta nu este o pedeapsă de la Dumnezeu și avem încă acces la vindecare și sănătate, doar prin proclamarea cu credință a ceea ce avem în Cristos, că prin rănile Lui am fost vindecați (1 Petru 2:24). Luarea Cinei Domnului când suntem bolnavi este o modalitate excelentă de a ne exercita credința pentru vindecare. Înseamnă a spune: "Nu mă identific cu aceste simptome. Mă identific cu Isus, Care mi-a purtat neputințele și Care a fost rănit, ca eu să fiu vindecat".

Cum să ne rugăm la Cină?

În încheiere, aș dori să ofer o ilustrare practică a modului în care ar trebui să ne apropiem de Cina Domnului și a felului în care să o sărbătorim într-un mod vrednic. Când noi, ca și credincioși în Cristos, dorim să luăm Cina Domnului fie la biserică cu alți credincioși, fie acasă, în timp ce ținem pâinea în mână, ar trebui să ne rugăm în felul următor: "Dragă Doamne Isuse, vin la Tine și îmi amintesc de tot ce ai făcut pentru mine la cruce. Ți mulțumesc că m-ai iubit atât de mult și că ai renunțat la cer pentru mine. Mulțumesc că ai permis ca trupul Tău să fie zdrobit, astfel încât trupul meu să fie întreg. Prin luarea acestei pâini, primesc viața învierii Tale, sănătate și tărie fizică. Prin rănile care au fost făcute pe spatele Tău, trupul meu este vindecat din cap până în picioare. Fiecare celulă, fiecare organ, fiecare funcționalitate a

trupului meu este vindecată, restaurată și reînnoită. Prin harul Tău, voi fi complet puternic și sănătos în toate zilele vieții mele. Nici o boală nu poate rămâne în trupul meu, deoarece aceeași putere care Te-a ridicat pe Tine din mormânt curge prin mine. În numele lui Isus, cred și primesc toate aceste lucruri”. Apoi, putem mânca din pâine. Apoi, luăm paharul în mână și spunem: ”Doamne Isuse, îți mulțumesc și pentru sângele Tău prețios. Viața Ta fără păcate, fără blesteme, fără boli și fără sărăcie este în sângele Tău. Și sângele Tău vărsat a șters orice păcat din viața mea. Prin sângele Tău, sunt iertat de toate păcatele mele – trecute, prezente și viitoare – și sunt complet neprihănit. Astăzi, sărbătoresc și îmi însușesc din moștenirea celor drepecți, adică protecție, vindecare, întregire și prosperitate. Mulțumesc Doamne Isuse, că mă iubești. Amin”. Apoi, putem bea din pahar.

Ascultă / Vizionează / Descarcă

Puteți asculta mesajele audio al acestui articol, puteți urmări mesajele video sau le puteți descărca în diferite formate (mp3 / mp4 / pdf) de pe următoarele link-uri:

[Sesiunea 12 - Luarea Cinei în chip nevrednic \(Vindecare divină\) - 8 martie 2019](#)

[Puterea Cinei Domnului \(Mesaje individuale\) - 25 noiembrie 2019](#)

[Sesiunea 17 - Mărturisirea păcatelor și Cina Domnului \(Gloria neprihănirii\) - 16 august 2021](#)